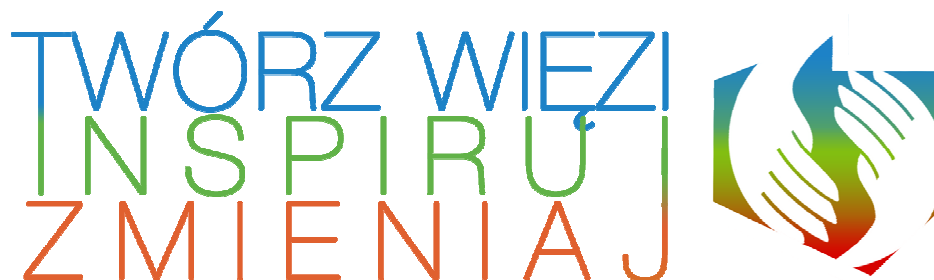

Kościół Adwentystów Dnia Siódmego w Rzeczypospolitej Polskiej
(Polish Union Conference)

Ramy strategiczne

2018-2022

(opis)

MOTTO

„Powstań, zajaśnij!” (Iz. 60,1)

NASZA WIZJA

Bóg zlecił swojemu ludowi aby zaniósł ewangelię światu (Mt. 28,18-20). Ale co to jest ewangelia i gdzie ją można znaleźć?

Jest to dobra nowina, że Bóg kocha nas tak bardzo, że posłał swojego Syna aby zmarł za nas i obdarował nas życiem wiecznym.

Prorok Izajasz pisze: *Bo oto ciemność okrywa ziemię i mrok narody, lecz nad tobą zabłyśnie Pan, a jego chwała ukaże się nad tobą* (Iz. 60,2).

Jest to cudowna obietnica przypominająca nam, że chociaż okoliczności mogą wyglądać ponuro, Bóg osiągnie swój cel.

Swoje dzieło zdecydował się zrealizować głównie poprzez swój lud. Jego plan obejmuje również naszą Polskę, która potrzebuje poznania Boga w świetle ewangelii.

Poniższy dokument wytycza kierunek Strategii Kościoła w Polsce na lata 2018-2022 z uwzględnieniem strategii działania Wydziału Transeuropejskiego, którego jesteśmy częścią.

Naszą nadzieją jest, że zawartość tego dokumentu, który przedkładamy Zjazdowi Kościoła, zainspiruje Was, szanowni Delegaci, jak również wszystkich Współwyznawców w Polsce do „świecenia przed ludźmi światłością, aby widzieli wasze dobre uczynki i chwalili Ojca waszego, który jest w niebie” (Mt. 5,16).

WPROWADZENIE

Kim jesteśmy?

Jako Kościół w Polsce jesteśmy społecznością liczącą około 6000 wyznawców ochrzczonych zorganizowaną w 140 zborach i grupach wchodzących w skład 3 diecezji. Organizacyjnie

należymy do Transeuropejskiego Wydziału Generalnej Konferencji obejmującego 22 kraje i uczestniczymy w misji europejskiego i światowego Kościoła Adwentystów Dnia Siódmego starając się dzielić ewangelią z milionami naszych rodaków.

Co robimy?

Celem Kościoła Adwentystów Dnia Siódmego jest, zgodnie ze Statutem, **wzywaniem** wszystkich ludzi do stania się **uczniami Chrystusa („Twórz więzi!”)**, **głoszenie wiecznej Ewangelii w kontekście poselstwa trzech aniołów z księgi Objawienia 14, 6-12 („Inspiruj!”)** i **przygotowania świata na bliski powrót Chrystusa („Zmieniaj!”)**

Naszym celem jest stworzenie warunków, w których diecezje, zbory i wyznawcy mogą wzrastać. W związku z tym jesteśmy żywo zainteresowani duchowym wzrostem i realizacją planów rozwoju Kościoła na naszym terenie oraz zapewnianiem zasobów go wspierających.

Jak to robimy?

Wśród wielu aspektów pracy na poziomie Zarządu Kościoła i jego agend jest:

1. Rozwijanie inicjatyw powiązanych z misją Kościoła.
2. Szkolenie przywódców kierujących sekretariatami i instytucjami oraz diecezjami i zborami.
3. Doradztwo (konsulting) z wykorzystaniem potencjału Wydziału Transeuropejskiego i Generalnej Konferencji.
4. Zapewnianie pomocy administracyjnej i prawnej.
5. Rozwijanie i dzielenie się odpowiednimi zasobami niezbędnymi do wykonywania misji Kościoła.

Nasza działalność w tych dziedzinach ma kluczowe znaczenie dla kształtowania podstaw uczniostwa współwyznawców, tak aby każdy z nich mógł być zaangażowany w dzielenie się dobrą nowiną zbawienia.

TWÓRZ WIĘZI! INSPIRUJ! ZMIENIAJ!

Pole misyjne

Nasz świat zmienia się raptownie. Do niedawna chrześcijaństwo było kulturowym dziedzictwem Europy. Również Polska, która dzisiaj wydaje się być jednorodną wyznaniowo, była kiedyś krajem niesłychanie różnorodnym pod względem etnicznym i wyznaniowym. Rzeczywistość jest jednak taka, że kontynent, który dał światu reformację i odegrał kluczową rolę zanieśienia chrześcijaństwa do najdalszych krańców świata, sam stał się polem misyjnym. Polska, w której od XVII wieku zwyciężyła kontrreformacja, przez kolejnych 200 lat zmagająca się z walką o odzyskanie bądź zachowanie swej niepodległości i tożsamości. Jednak powrót do rodziny europejskiej oprócz wielu niezaprzeczalnych korzyści, przyniósł wiele wyzwań jak sekularyzacja czy postmodernizm. Obecnie znajdujemy się w sytuacji gdy wielu ludzi czuje się zagubionych żyjąc pomiędzy przywiązaniem do tradycyjnych wartości,

niezadko narzucanych przez dominujący światopogląd, a chęcią otwarcia się na idee stojące niejako w opozycji do nich.

Możemy dwojako odpowiedzieć na te wyzwania: ze strachem albo z nadzieją. Jako społeczność ludzi wierzących jesteśmy przekonani, że dla Boga nie ma sytuacji zbyt ciężkich czy beznadziejnych. W tych obecnych czasach widzimy olbrzymią szansę na wylanie Ducha Świętego. Ponieważ chcemy podążać Bożymi drogami, wierzymy że przyjdzie nam ujrzeć takie ożywienie w Europie i Polsce, jakiego nigdy wcześniej nie doświadczyliśmy.

Nasza nadzieja na ożywienie jest ugruntowana na solidnych podstawach obietnicy powrotu Jezusa: „Ten Jezus, który od was został wzięty w górę do nieba, tak przyjdzie, jak go widzieliście idącego do nieba” (Dz. 1,11).

Żyjąc w tym niepewnym świecie, jako ludzie wiary, znajdujemy się w o wiele lepszej sytuacji wiedząc, jak ta historia się zakończy. Naszą pracą jest **przygotowanie naszych bliźnich – rodzin, sąsiadów i rodaków w Polsce – na to co ma się wydarzyć** poprzez **wzbudzenie w nich pragnienia poznania Boga**.

TWÓRZ WIĘZI! INSPIRUJ! ZMIENIAJ!

WYZWANIA

Zwiększanie obecności adwentystów

Jest nas bardzo mało. W całym wydziale 88 000 wobec 205 milionów, w Polsce – niecałe 6000 wobec 38 milionów. To tak jakby jeden adwentysta miał dotrzeć do ponad 6000 osób. Pokazanie więc Boga tylu ludziom w Polsce oznacza konieczność zwiększenia naszej obecności w społeczeństwie, tak aby ewangelię mogli poznać zarówno ludzie z najmniejszych wiosek, jak i wielkich miast.

Możliwości w naszych domach

Nie wolno nam zapomnieć o wielkim potencjale znajdującym się w naszych domach. Z wielu naszych zborów odchodzą młodzi ludzie, a znacząca liczba nowych członków decyduje się na rozstanie z naszą społecznością. Musimy odwrócić ten trend, dlatego potrzebujemy więcej modlić się, prosić o Boże prowadzenie i sporządzić jasny plan przeciwdziałania temu zjawisku.

Słuchanie

Kontynuujemy naszą strategię angażowania i słuchania naszych sióstr i braci. Cotygodniowe wizyty w zborach i grupach całej Polski, wykorzystywanie możliwości spotkań okręgowych, diecezjalnych, szkoleń tematycznych z różnymi grupami wyznawców, nasza obecność w Internecie, rozmowy i „burze mózgów” w gronie pastorów i różnych formalnych i nieformalnych komitetach owocują zdobywaniem doświadczeń „z pierwszej ręki”, otwierają nasze umysły, umożliwiają wzrost i możliwość korygowania swoich działań.

Poprzez utrzymywanie łączności z Wydziałem Transeuropejskim, udział w naradach i szkoleniach, a także wizyty naszych gości z innych krajów, nie tylko otwieramy się na nowe pomysły, ale również „eksportujemy” polskie doświadczenia.

STRATEGICZNE PRIORYTETY (CO?)

Na bazie tych wszystkich doświadczeń ostatnich lat, uwzględniając również wyniki wyżej wymienionych konsultacji, w tym spotkania przywódców kościoła z 22 krajów naszego wydziału w lutym 2015 roku wyznaczającego priorytety strategii Kościoła w Europie, wyłoniły się następujące zagadnienia, którymi szczególnie pragniemy się zająć w nadchodzącej kadencji:

1. Wspólna tożsamość duchowa
2. Rozwijający się przywódcy
3. Pielęgnowanie relacji
4. Dynamiczna struktura
5. Odpowiednia misja
6. Wielowymiarowe zasoby

Priorytety te nawiązują też do strategii Generalnej Konferencji, której cele pod nazwą „Reach UP, Reach IN, Reach OUT” znalazły się w strategii polskiego Kościoła przyjętej przez Zjazd Kościoła w 2013 roku.

Ukazują one **trzy sfery** naszego oddziaływania:

1. Wertykalną (pionową) – związaną z duchowością i odnoszącą się do naszych więzi z Bogiem (Reach UP – w górę)
2. Wewnętrzną – odnoszącą się do Kościoła (Reach IN – do środka)
3. Horyzontalną (wokół nas) – odnoszącą się do naszych relacji i misji na zewnątrz (Reach OUT – na zewnątrz)

Każda z tych sfer wymaga: **TWORZENIA WIĘZI**
INSPIROWANIA
ZMIENIANIA

W GÓRĘ!

1. Wspólna tożsamość duchowa

Istotą piękna jest jedność w różnorodności (anonim)

Adwentyzm występuje w wielu subtelnych smakach w zależności od tego gdzie jesteś. Czasami może to skutkować niezamierzonym mówieniem o dwóch różnych sprawach i towarzyszącym temu wzajemnym niezrozumieniem.

Nasza wyjątkowość i tożsamość jako ruchu adwentowego powinna być zakorzeniona i skupiona wokół Jezusa Chrystusa – Jego życia, nauczania, śmierci, zmartwychwstania, pośredniczej służby w świątyni niebiańskiej i powtórnego przyjścia. W pracy duszpasterskiej pragniemy więc **zachęcać do żywych relacji z Jezusem przejawiających się duchem miłości,**

tolerancji i łaski. Chcemy pozwolić Duchowi Świętemu działać w naszym życiu tak, abyśmy w członkach Kościoła umieli widzieć naszych braci i siostry w Chrystusie. **TWÓRZMY WIĘZI!**

2. Rozwijający się przywódcy

...Ktokolwiek by chciał między wami być wielki, niech będzie sługą waszym (Mt. 20,26).

Aby być ruchem, który Bóg powołał, aby wywierał ogromny wpływ na otoczenie, musimy kształtować przywódców w każdym aspekcie życia Kościoła. Dlatego chcemy zapewnić im praktyczną pomoc i środki, aby wzmocnić ich służbę i misję. Holistyczny (wszechstronny) rozwój naszych liderów bierze pod uwagę umysł, ciało i ducha.

TWÓRZMY WIĘZI! INSPIRUJMY! ZMIENIAMY!

DO ŚRODKA!

3. Pielęgnowanie relacji

Zarządzanie polega na zorganizowaniu i zleceniu. Przywództwo na czuwaniu i wzmacnianiu (Thomas J. „Tom” Peters)

Bóg jest Istotą społeczną. Opisuje siebie jako Ojca, Syna i Ducha Świętego, współdziałających ze sobą. Różni, ale w harmonii – aby objawić Bożą miłość i doprowadzić nas do zbawienia. Bóg stworzył nas na swoje podobieństwo, włączając w to zdolność do nawiązywania **więzi** z innymi ludźmi, ponieważ nawet w doskonałym świecie niedobrze było człowiekowi samemu.

Bóg jest źródłem miłości a my jesteśmy kanałami, którymi płynie ona do serc członków naszej rodziny, zboru, przyjaciół, kolegów w pracy i ludzi, których spotykamy. Gdy ludzie zobaczą Bożą miłość w naszym działaniu, zachęcających słowach, uprzejmości i przebaczeniu, nauczą się więcej o miłości Bożej skierowanej ku nim i zostaną pociągnięci do Niego. Pragniemy urzeczywistnić **pozytywny krąg takich więzi**, które pochodzą z Bożego serca.

4. Dynamiczna Struktura

Przekształcenie „instytucji” w „ruch” stanowi bardzo dynamiczny i skuteczny sposób wędrowania dokądkolwiek.

Adwentyzm rozpoczął jako dynamiczny ruch, który na początku zebrał szybkie żniwo. Gdy jednak organizacja zaczęła się rozrastać, nieuchronnie stała się bardziej zinstytucjonalizowana, gdy wdrożono procesy i procedury zapewniające spójność i stabilność.

Wyzwaniem XXI wieku dla Kościoła w Polsce jest poradzenie sobie z napięciem pomiędzy byciem jednocześnie ruchem i instytucją. Dlatego chcemy dążyć do **rozwijania dynamicznej struktury**, która jest **elastyczna, innowacyjna i skuteczna** w działalności Kościoła skoncentrowanego na misji wykonywanej przez wyznawców lokalnego zboru. Będziemy dążyć do przełamania sztucznych barier, które pojawiły się pomiędzy różnymi aspektami służby (struktura silosowa) przez **kreowanie** funkcjonalnego i dynamicznego partnerstwa na wszystkich szczeblach organizacji Kościoła.

INSPIRUJMY! ZMIENIAMY!

NA ZEWNĄTRZ!

5. Odpowiednia misja

Trafność jest motorem poszukiwań świętego Graala. Ludzie chcą wyników, które pozostają w związku z ich pytaniami (Marc Ostrofsky)

W porównaniu z resztą świata, wzrost Kościoła w Polsce i Europie jest niski. Ludzie coraz mniej interesują się religią, ale wciąż wielu z nich skłania się do duchowości. Zjawisko to sugeruje, że prawdopodobnie to kościoły stają się mniej użyteczne, a nie ewangelia. Potrzeba więc nam znalezienia takich **sposobów** wykonywania misji, które są głębsze **duchowo, relacyjnie i kulturowo**.

Chcemy zachęcać wszystkie jednostki kościelne do przekazywania ewangelii w takim **opakowaniu**, które jest odpowiednie. Chcemy propagować i pomagać w tworzeniu **klimatu** promującego **innowację i różnorodność** idei w stawianiu czoła trudnym wyzwaniom dla misji w Polsce.

6. Wielowymiarowe zasoby

Umysł rozszerzony przez nowe doświadczenia nigdy nie powróci do swych pierwotnych wymiarów (Oliver Wendell Holmes)

Wielowymiarowe zasoby dotyczą różnych dostępnych kanałów do sięgania wyżej, w głąb i na zewnątrz. Właściwe ich wykorzystanie jest decydujące dla potencjału naszego wspaniałego poselstwa. Oznacza to pozostanie przy tradycyjnych metodach, tam gdzie się one sprawdzają z jednoczesnym **wykorzystywaniem wszelkich możliwych nowoczesnych mediów i sztuk kreatywnych**. Pragniemy zachęcić wszystkie jednostki kościelne do podjęcia dyskusji na ten temat i wzbogacenia jej o chrystocentryczny punkt widzenia.

JAK TO OSIĄGNIEMY?

Aby skutecznie zapoznać ludzi w Polsce z Bogiem musimy zrobić **WIĘCEJ** w sześciu obszarach kościelnej kultury:

1. Od chłodu do gorąca

Podniesienie duchowej temperatury wiernych przez stworzenie sprzyjających warunków dla wspólnego wielbienia Boga i ucziostwa. Dla wielu życie w XXI wieku jest ciągłą żonglerką, z której misja może zostać wyparta.

2. Od odłączenia do wspólnoty

Zaszczepianie ducha współpracy we wszystkim co robimy w jedności Ducha i gdzie Boża moc jest obecna w swej pełni. Bóg kocha różnorodność i oczekuje ducha jedności w tej naszej różnorodności. W tak różnorodnym ciele jakim jest nasz Kościół występuje wielki potencjał dla współpracy.

3. Od złożonego do prostego

Dążenie jako organizacja do większej elastyczności i pozwalanie ludziom na swobodne działanie zgodne z darami udzielonymi im przez Boga z jednoczesnym zapewnieniem, że nasze sposoby działania nie powstrzymują nas od wywierania większego wpływu. To może angażować bardziej radykalne zmiany.

4. Z ekskluzywnego do inkluzywnego.

W wielu miejscach nasz kościół jest postrzegany jako ekskluzywny klub, do którego wejście jest ograniczone nienaturalnie wysokimi barierami. Potrzeba nam równowagi, abyśmy zachowując nasze wartości jednocześnie usuwali bariery.

5. Od szkolenia do stworzenia warunków

Spora część naszej aktywności jest poświęcona szkoleniu. Potrzebujemy jednak położyć większy nacisk na doświadczenie i praktykę. Badania pokazują, że uczenie się przez doświadczenie wywołuje zmiany w sposobie myślenia, prowadzi do wzrostu poziomu zaangażowania i przyspiesza uczenie.

6. Od działania akcyjnego do zrównoważonego wpływu

Ewangelizacja jest jak bieg ze sztafetą, w którym nawróceni stają się uczniami przekazującymi pałeczkę dalej, aby było jak najwięcej uczniów. To powinien być ciągły proces. On nie nastąpi poprzez pojedyncze, zorganizowane ad hoc wydarzenie, ale przez serie powiązanych ze sobą działań i doświadczeń zaplanowanych na osiągnięcie większego celu.

RÓŻNICA KTÓRA ZROBI RÓŻNICĘ

Bez względu na to kim jesteśmy, jakie są nasze dary i mocne strony, wszyscy możemy dokonywać prostych i pozytywnych wyborów, które poprawią jakość naszego życia

duchowego, umocnią więzi oraz bliskie relacje, a także poprawią jakość służby naszych zborów i społeczności.

Zarząd Kościoła chciałby stworzyć przestrzeń dla pojawienia się „ruchu”, w którym każda jednostka kościelna myśli o różnicy, która sprawi różnicę w misji zapoznawania Polaków z Bogiem. Jak ta praca może wyglądać w praktyce?

Z modlitwą proś Boga aby pomógł ci wybrać jedną rzecz, którą możesz zrobić **inaczej** w procesie podnoszenia na wyższy poziom **więzi z Nim**; jedną rzecz, którą możesz zrobić **inaczej**, aby wzmocnić twoje **relacje z najbliższymi**; jedną rzecz, którą możesz zrobić **inaczej**, aby twój **zbór** był bardziej **przyjaznym** miejscem; jedną rzecz, którą możesz zrobić **inaczej**, może razem z innymi, aby twoje **pozakościelne środowisko**, w którym przebywasz, stało się **szczęśliwszym** miejscem do życia.

Następnie przejdź do **działania**. Bądź świadomy i załóż sobie swój osobisty dzienniczek **zmian**, które dokonały się w twoich **relacjach** z Bogiem, najbliższymi, zborom i otoczeniem.

Gdy dokonujesz **refleksji** nad swoimi wyborami być może będzie trzeba coś **poprawić** aby to było bardziej skuteczne.

Nigdy nie zatrzymuj się. Dodawaj coraz to **nowe** rzeczy do swojej listy. **Kontynuuj** proces wprowadzania **zmian** do swojego życia, **przypatruj się** wynikom i **dokonuj korekt**.

Twórz więzi! Inspiruj! Zmieniaj!

PEŁNIĄC NASZĄ ROLE

Nasze zobowiązanie

Jesteśmy głęboko zachęteni tym co Bóg czyni w naszych czasach. Jednocześnie stoimy przed wyzwaniem niekończącego się zadania wykonywania Bożej misji w Polsce. Docieranie do naszych rodzin, sąsiadów i otoczenia jest strumieniem Bożej miłości skierowanej ku nam i równocześnie działającej przez nas.

Jest to miłe Bogu widzieć nasze „dzieło wiary”, „trud miłości” i „wytrwałość w nadziei” (1 Tes. 1,3) ponieważ „Jego dziełem jesteśmy, stworzeni w Jezusie Chrystusie do dobrych uczynków, do których przeznaczył nas Bóg, abyśmy w nich chodzili” (Ef. 2,10)

Nasza misja jest nagłym zadaniem. Nie wiemy ile mamy czasu. Ale pewnego dnia, jak wiemy to z Bożych obietnic, Chrystus powróci w niewyobrażalnej chwale. Jesteśmy wezwani do czujności i gotowości. W międzyczasie jesteśmy powołani do wypełnienia tej pustki pomiędzy Jego pierwszym i drugim przyjściem euforią działań misyjnych. Do tego czasu On obiecał być z nami.

Dlatego zobowiązujemy się przed Bogiem i ludźmi do modlitwy, studiowania Pisma Świętego, planowania, stawiania priorytetów, wspólnej pracy i wspólnego wzrostu w prowadzeniu ludzi w Polsce do poznawania Boga.

Nasze powołanie do przyłączenia się do ruchu

Kreowanie chrystocentrycznego i prowadzonego przez Ducha Świętego ruchu czynienia innych uczniami będzie kluczowym czynnikiem osiągnięcia sukcesu. Zachęcamy każdego wyznawcę, każdy zbór, każdą jednostkę administracyjną Kościoła, każdy rodzaj publicznej służby misyjnej, wszystkie osoby prowadzące zarówno indywidualne, jak i zorganizowane programy do zapoznawania ludzi z Bogiem.

Zrealizowanie tej wizji nie będzie łatwe. Będzie to związane z wyzwaniem opuszczenia swojej osobistej strefy komfortu, ale również z doświadczeniem cudownych, nowych rzeczy pochodzących od Boga: „Powstań, zajaśnij, gdyż zjawiała się twoja światłość, a chwała Pańska rozbłysła nad Toba” (Iz. 60,1).

Jaka to różnica będąca Twoim udziałem spowoduje różnicę w Kościele?